

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 367/2017
09.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела проневере из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Милинчића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Чачку Кв бр.98/16 од 24.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 700/16 од 28.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Чачку Кв бр.98/16 од 24.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 700/16 од 28.09.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку Кв бр.98/16 од 24.08.2016. године одбачени су захтеви за понављање кривичног поступка бранилаца окривљеног АА по пресуди Окружног суда у Чачку К бр.83/08 од 09.11.2009. године која је преиначена у погледу правне оцене дела пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.2333/10 од 21.02.2012. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 700/16 од 28.09.2016. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Саше Милинчића, адвоката Ивана Ђаловића, адвоката Марка Томовића, адвоката Страхиње Симовића, адвоката Драгана Ђачића и жалба супруге окривљеног ББ, изјављене против решења Вишег суда у Чачку Кв бр.98/16 од 24.08.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Милинчић, због повреде кривичног закона из члана 14. КЗ, члана 364. став 3. КЗ, повреда законика о кривичном поступку из члана 438. став 1. тачка 11. и члана 457, члана 469, члана 475. тачка 4, 5. и 6. ЗКП, као повреде Закона о уређењу судова из члана 24, а из образложења захтева произилази да се иста побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и преиначи на начин да се окривљеном омогући понављање кривичног поступка.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног и његовог браниоца за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведене су повреде закона из члана 14. КЗ, члана 364. став 3. КЗ, повреда законика о кривичном поступку из члана 438. став 1. тачка 11. и члана 457, члана 469, члана 475. тачка 4, 5. и 6. ЗКП, као повреде Закона о уређењу судова из члана 24. у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић